Pět pistolí - Pacifik

Hmi G Emi F# Hmi

```
Hmi              A      F#          Hmi
Už je to hodně roků, co město navštívil,
D                    A             Bm
ten chlápek co byl z Jihu a nás si oblíbil.
D                  A     Hmi     A    Hmi
My byly tenkrát děti, na něm moh růst mech,
                   A     F#m               Bm
však vyprávěl nám příběh až tajil se nám dech

Měl plný čelo vrásek a jizvy na tváři
a dávno už je tomu, co kráčel k oltáři.
Než zapálil si retku a klobouk z očí zved,
tak se nejdřív pomodlil, pak začal vyprávět.

Zem praskala vedrem a slunce pálilo,
dál na sever vod hor pár chlapů řádilo,
od koní se podkovy ryly do písku,
stín se ukryl za keřem, někdo byl na blízku.

Když uvázali koně, chtěli jít pro kořist,
mrtvý ticho věštil nepohnutej list,
prapodivnej pocit mrazil jako led,
stál tam přízrak noci proti chlapů pět.

Refren:
         G             D
Pět pistolí, pět krátkejch ran,
             G        D
z písečnejch dun odjížděl sám,
       Hmi    A
na pomezí zákona žil,
             F#mi
když pro pět patron hledanej byl.

On z nekonečnejch plání, měl pod sedlem prach,
a z pichlavejch vočí, šel tak trochu strach,
o něm vyprávěli farmáři navečer,
šátkem k oknu zamával, než navždy odešel.

Možná plachej stařec v naších očích kmet,
co uměl jenom vyprávět a nepoznal svět,
trochu divnej patron po hříchu hodně let,
možná přesnej střelec, co měl nábojů pět.

Refren:

Pět pistolí, pět krátkejch ran,
z písečnejch dun odjížděl sám,
na pomezí zákona žil,
když pro pět    patron hledanej byl.
```

Hmi G E Emi A Hmi